

Galeries de Barcelona Inauguracions recents

Hiro Matsouka fotografia la poesia del món visible

Kervinen exposa paisatges dibuixats amb or sobre marbre

JUAN BUFILL
Barcelona

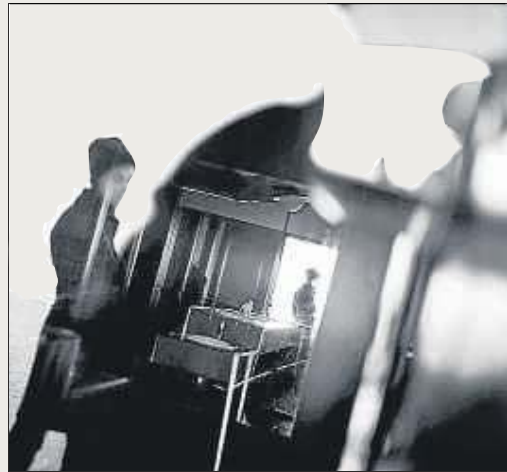
El fotògraf japonès Hiro Matsouka presenta una àmplia mostra de la seva obra a la galeria Esther Montoriol, sota el títol *Poetry* (Poesia). L'exposició s'obre amb una citació d'Oscar Wilde, extreta d'*El retrat de Dorian Gray*: "El veritable misteri del món és el que és visible, no el que és invisible".

Matsouka proposa un desenvolupament fotogràfic d'aquesta idea de Wilde. Ja en la primera fotografia hi trobem tot el que configura la seva visió i el seu estil: la imatge ambigua, fragmentada, feta lliscar cap a la irrealitat, semblant a un collage de reflexos. No són reflexos naturals, sinó arquitectònics, urbans. I no són imatges manipulades mitjançant fotomuntatge ni per mitjans digitals. Aquestes obres exploren amb precisió la qualitat ambigua i espectral que pot tenir la imatge fotogràfica i desmenteixen aquesta noció reductora de la fotografia entesa com a mitjà per documentar certes coses. De fet, ja les primeres fotografies de Niépce, fetes fa gairebé dos segles, tenien un aspecte espectral, tot i representar objectes sòlids, com unes teulades d'unes cases o una taula d'un menjador. I al llarg de la seva història la fotografia mai no s'ha després d'aquesta qualitat potencialment espectral, d'aquesta possibilitat de l'indici ambigu, la il·lusió òptica i l'aparició o la presència misteriosa.

Algunes d'aquestes fotografies són trompe-l'oeils o miratges aconseguits mitjançant una combinació de diferents classes d'imatges: no només fotos d'objectes, persones i llocs reals, sinó també d'imatges reproduïdes –com ara fotos publicitàries– i d'imatges distorsionades i re-

flectides en vidres, que de vegades funcionen alhora com a finestra i com a mirall. A aquestes imatges s'hi associen ombres, llums i textures fotogràfiques. I la reducció al blanc i negre, amb els seus grisos intermedis, contribueix a una indefinició visual que tendeix a l'obertura poètica.

En aquestes composicions es produeix una certa dissolució de la realitat visible, que significa també una expressió de sensacions subjectives. De vegades, podrien semblar composicions agitada, però no ho són, com tampoc no són vaguetats les idees que representen. Al contrari, Hiro Matsouka desenvolupa conscientment diferents reflexi-

Cafè BCN, 2005, fotografia de Hiro Matsouka

ons i variacions, i un dels seus temes principals és la confusió entre realitat i irrealitat, el món i la seva representació mitjançant imatges. Tal com també passa en algunes fotografies nocturnes de Manel Esclusa –per exemple les que exposa aquesta primavera la Fundació Vila Casas a la mostra *Pell i ombra*– les imatges més quotidianes, com les de la publicitat, es converteixen en fantasmagòriques quan es bar-

regen amb elements materials i fenòmens derivats de la llum o de la seva absència. Llavors el món conegut, afectat per canvis de perspectiva, il·luminació i enfocament, es torna del tot irreconeixible. I es produeix la paradoxa de la modernitat: les imatges reproduïdes apareixen nítides i al seu costat les figures del món real perden entitat i es dilueixen. *Galeria Esther Montoriol, Diputació, 339. Fins al 20 de maig.*

Elena Kervinen. Aquesta artista finlandesa establerta a Catalunya continua desenvolupant una obra diferent i suggestiva, realitzada a partir d'una visió personal i mitjançant tècniques inusuals. Els paisatges que dibuixa amb punta d'or sobre marbre o amb diferents llapis sobre marbre o paper representen muntanyes, horitzons, cels oberts i altres formes que remet a altres modes de visió, en escales allunyades del que entenem com a realista. Les visions de Kervinen són afinades, enllacen amb el millor romanticisme –el de

la poesia de Novalis–, i a més l'actualitzen. És notable la seva manera d'integrar les sensacions i sentiments derivades de la mirada humana amb les visions descobridores que permeten la intuïció poètica –pionera–, l'especulació metafísica i les troballes científiques, que solen confirmar que l'univers intuït per alguns poetes i místics és plenament real. *El Quadern Robot. Còrsega, 267. Fins al 14 de maig.*

CRÍTICA DE MÚSICA CLÀSSICA

La grandesa de Pires

Simfònica de Ràdio Suècia

Solista: Maria Joao Pires, piano
Direcció: Daniel Harding
Lloc i data: Temporada Ibercamera. Cicle Orquestres Internacionals a L'Auditori (18/IV/2016)

JORGE DE PERSIA

Què es pot dir de la grandesa de Maria João Pires? Només després d'haver escoltat les primeres frases del *Concert núm. 2 en fa menor* de Chopin va deixar veure la seva empremta no només magistral, sinó sensible, amb plans i matisos, i sobretot, naturalitat i alhora profunditat. L'orquestra va fer la seva

introducció brillant, una mica marcial el trombó, però, oh sorpresa, les dues trompetes eren de les del temps de Chopin, amb aquesta sonoritat tan peculiar. El tempo de Harding, una mica ràpid, va ser compensat immediatament amb l'assenyalat pel cant del piano, i tot va anar a millor. El toc subtil, de sonoritat rodona que va adquirir tota la seva dimensió en el *Larghetto*, en exercici correspost de dinàmiques i intensitat expressiva, va tenir un resultat d'excepció. Potser un instrument menys brillant hauria empastat més bé amb la corda en aquest moviment lent. El treball de Harding va ser molt prolix i ben correspost pels solistes, i va reflectir el subtil fraseig de la pianista.

Feia temps que no escoltava Harding, que semblava no avançar de jove promesa avalada per grans mestres. Però la sorpresa va ser molt grata. Treballar amb orquestres de segona línia li permet profundir i fer la feina a consciència. La versió de la *Novena simfonia* de Dvorak va ser admirable, en la concepció global i en detalls de matisos tant de dinàmica com de fraseig i accents. És una orquestra que respon i ja el primer moviment va ser ric; no fer pausa entre els primers moviments va accentuar el caràcter i va mantenir una tensió excepcional, que va deixar veure ostentació de *pianissimi* i unes fustes amb elaborada polifonia; en síntesi, un *Largo* commovedor. El públic va saber apreciar la versió, que va seguir en absolut silenci, igual que al final, que va deixar els segons de respiració abans de l'aplaudiment. Bravo.●

- 11.06 THE CRANBERRIES
- 12.06 CARLOS NÚÑEZ & CELTIC LEGENDS
- 14.06 JUAN DIEGO FLÓREZ
- 15.06 MILKY CHANCE
- 17.06 JAMES MORRISON
- 18.06 DÍA DE LA MÚSICA EN FAMILIA by músicamúsica
- 22.06 MIGUEL BOSÉ
- 25.06 CHARLES AZNAVOUR
- 26.06 THE LUMINEERS
- 28.06 PAOLO CONTE
- 29.06 TOM JONES
- 30.06 ARA MALIKIAN
- 04.07 GEORGE BENSON
- 07.07 PATTI SMITH & HER BAND
- 08.07 TOQUINHO & MARIA CREUZA
- 10.07 JOAN BAEZ
- 11.07 M83
- 12.07 JOSÉ GONZÁLEZ
- 16.07 SOUND EAT

Pel·lícules en versió original subtitulada, música en directe

- 19 y 20.06 INDIANA JONES En Busca del Arca Perdida
- 03.07 THE ARTIST Orquestra Simfònica del Vallès

VENTA DE ENTRADAS

902 444 300
www.festivalpedralbes.com